

עין משפט
נר מצוה

עא א ב מיי מ״ה מ״הסלס
פסוק׳׳ס הלסג א׳:
עב ג מ״י שג הלסג ע׳:
עדר ד ה מיי שג הלסג יח׳:
עדר דומי״פּ״נמל״ פסוק׳׳מ׳
הלסג א ופּ״מ״ הלסג א׳:

שיטה מקובצת

א] תיבות ר' שמעון אומר ור' יהודה דבעיא כולה לבינה ור' יהודה לבינה משמע כולה לאה אהא קצת לבינה משמע וכל אהא לבינה דבעיא כולה לבינה ור' יהודה לבינה משמע כולה לכל אהא לנרתי אקורט ודחוק וזיל דלכ"ע משמע לבינה רוב לבינה ור"ם ור"ה כל לאספי אתא ור' יהודה סבר כל לגרוד אתא לשון כל דהו ולאקמא אקורט ובינא ביה יש בריש בכורות גבי כ"ב. תר"ח: א] מקומה בחוץ: א] ואת בו כרת. פ"ה ואי קשיא אבאי לא תנא בורת לבינה תרוץ חוץ תסמא כרמב"ן ולא נהורא ואי"ל ליתני להקטיר קורט אחד מלבינה ועוד הא אוקימנא מתניתין כ"ר"ם דאמר חסר לבינה פסולה ונהיא לפרש דשטמא דמתירין בורת להקטור קומץ דילפינן אכילה מובח מלכות אדם דרביא אב האכל יאכל בשמי אכילת הכחוב סמך ומה אכילה אדם בבית אף אכילה מובח בשמות ודוקא במידי דבר אכילה אבל במידי דלאו בר אכילה לא יליפין אכילה מובח מאכילה אדם ולבינה לאו בר אכילה ומיהו לא נהירא דהא בהריא גתא במלכות הקומץ והלכותה שוקריב מהם בורת בחוץ אלאמא גבי הקטרת חוץ וליף אכילה מובח מאכילה אדם אלא נראה לומר דסמך אכולהו ביות דלעיל לא דסמך להאריך וזהו הדין ללבינה. תר"ח: א] והתניא קומץ לבינה כר' גורסי' בתוספתא ר"ש אומר קומץ לבינה שחסר הלכך קא פריך מינה דר' שמעון אדר' שמעון הס"ד ואח"כ מה"ד אדר' נחמק: הבאה כר' והטעם נחמק: א] עשרון ובת"כ נפקא לן קרבן מנחה מלמד שהחידד תכרוב לבינה: א] חסר פסל דלא: א] עשרין ופולגותא וזהו (ברישמלי שקלים פ"ו א' חז"א) אי קומץ בעלים בעינן אי קומץ כחו: א] כל בבית: א] הרי שנים חסיד: א] ובן ובת"כ יליף לה בגו"ש ר"ש אומר נאמר כאן אוכרה ונאמר להלן אוכרה מה להלן מלא קומץ אף כאן מלא קומץ מלמד שהוא שני קומצין מלא הקומץ לסדר זה ומלא קומץ לסדר זה: אחר ד"ה בויכין מה"ד בתחלה תחילת סודו חסיד ומה"ד בסוף הקטרתה חסיד: א] קמיה סבר לא תיבת נאכר נחמק: א] דמנחה חסיד ומה"ד ברי קומץ דירה שאני מערב עם המנחה דהא עומד בבוכין וחסיד ומה"ד שנוע"י: ד] כבר נפסולה: א] ל"א כנגד שהפריש כר' דאמרין דיל לגבי האי חזי ליה דיל לגבי האי חזי ליה: א] שחיטב על אכילה: א] תיבת ביה נחמק: א] תפסיל במחשבת: א] כתביה בצו את אהרן כדפרשי' לעיל תתנו ענין לחוץ למקומו חסיד ומה"ד ואין בו כרת. האוכל מלמד המנחה חזי חייב כרת דהכי אפירין בת"כ יכול יתא חייב על חוץ לפקודו כרת ת"ל בחוץ לזמנו האוכלת נחמק עונה תשאי חוץ לזמנו א] ותיבות תתנו ענין לחוץ למקומו נחמק: א] למקומו הכרתו ואי קשיא הא תיבא: א] קודש אבל בחוץ לזמנו יש כרת דילפינן עין עון אהר' נחמק: א] בלשון ראשון ותיבת אחד נחמק:

יא:

קומץ וּלְבִנָּה שְׁחָסַר בּוֹ. ככל דוכתי משמע דשיעור לבונה קקומץ ולקמן צפרק צתרא (דף קו:) גמר דלבונה לא יפחות מן הקומץ דכתיב והריס ממנו צקומצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה מקיס לבונה להרמה דמנחה מה הרמה דמנחה קומץ אף לבונה קומץ ולבונה צאה צביצין שני קמא"ס יליף לה צת"כ צג"ש דנאמר כאן אוכרתה וגבי קומץ אוכרתה מה להלן מלא הקומץ אף כאן מלא הקומץ והיינו שני קמא"ס מלא הקומץ לסדר זה ומלא הקומץ לסדר זה: ר' יהודה סבר כ"ץ ואפ"י חד קורב. משמע הכא דרבי יהודה סבר דהלבונה כולה לבונה משמע וזה"ל אית ליה צפ"ק דצבורות (דף ג.) צבור כוליה צבור משמע כתב רחמנא כל דאפי' כל שהוא ותימה דצפרק כסוי הסם (חולין פח.) שמעינן ליה לר' יהודה דמו מקא"ת דמו משמע ושטא משום דכתיב דמו צו"י דריש דסל כל דס משמע כתב רחמנא דמו דאפי' מקא"ת דמו ולפי צצרא זו לא יתכן מה שפוסק ר"ת כרבי יהודה דלמר א"ס יש שס דס שלא הוא פטור מלכסות דהא אמר בצבורות (דף ג.) לית דחש לה להא דר' יהודה דלמר שזמפות עובד כוכבים חייבת צצבורה ושטא יש לחלק צין דס לצבור וכמו כן לרין לחלק דלא מקאי הסיא דצבורות אהא דלמר פרק אלמנה ניונית (פסות 15:) לית דחש לה להא דר"ש דלמר א] מקא"ת כסף ככל כסף ובשמעתינן משמע דאית ליה לר"ש לבונה כולה לבונה ואל דלריש רבי יהודה הכא כולה לבונה וכן לקמן צפ"ל כל המנחות צאות מזה (דף קו ו:.) דריש כל מוס וצריש אלו ועוצרין (פסחים מג.) לא דריש כל לקמן אפרש צפרק כל המנחות צאות מזה (דף קו ו:) צע"ה א:] **ורבי שמעון** את א"א דריש. פ"י לא דריש להא דרשא אצל דלא את צפ"ק דצבורות (דף קו:) גבי את הגמל דדריש ליה לאסור את חלבו ולקמן צפרק כל המנחות צאות מזה (דף ס:) דלריש ר"ש את המנחה לרבות שאר מנחות להגשה ומש"ה לא מיימי הכא הסיא דשמעון העמסוני כדמיימי לה הסם צצבורות על רצנן וכן יש לתרץ מרבי יהודה דריש הכא את ובפ"צ דסוטה (דף יז.) א] דריש רבי יהודה צוואות וקצלות מהאלות כר"מ ואלציה דר"מ מסיק הסם דאת לא דריש וע"כ כמו כן יאמר לרבי יהודה אלא ודאי לא דריש להסיא דרשא קאמר ומיהו י"ל דר' יהודה את לא דריש ואת דריש והכא כתב ואת כל הלבונה ועוד קשה דר'

יוסי הגלילי דריש צפרק שור שגגה ד' וה' (צ"מ מב.) נקי מדמי ולדות אלמא דריש הגאח עורו מאת צשור כדמשמעה הסם וצפרק צהמה המקשה (חולין דף ע:) משמע דלא דריש את צגמרמ א] צהמה שמת עוצרה כו' דקאמר על מילתיה דר"י הגלילי קלוט צמעי קלוטה ליטעמא משמע דצבר כרצנן דר"ש דשרו פרק קמא דצבורות (דף קו:) קלוט (צמעי קלוטה) ולא דריש אתינ ומיהו יש לפרש דפררין צחולין (שס) מקלוט צמעי קלוטה שראשו ורובו דומה לאמו דשרי לכ"ע: **בגוץ** שהפריש א"ה שני קמצים. וא"ת והיאך קדשי אי צנת אחת האמרינן צפרק המודה (לקמן עח:) מודה ששחטה על שמונים חלות לא קדשו לר' יוחנן ואי צנה אחר זה האמר' נקדושין צפ"צ אחת האמרינן צפרק המודה (לקמן עח:) מודה ששחטה על שמונים חלות לא קדשו לר' יוחנן ואי צנה אחר זה האמר' נקדושין צפ"צ (דף נ:) דכל שאינו צנה אחר זה אפי' צנת אחת אינו והכא כיון דליתיה צנת אחת כל שכן צנה אחר זה וי"ל כגון דלמר יקדש קומץ אחד מתוך שני קמא"ס כדלמר צפרק המודה (שס) הכל מודים היכא דלמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים דקדשי:

בגוץ שהפריש א"ה שני קמצין. בלשון ב"א אחד פ"י כקונטרס דהסיא דקמיי פסולה שהפריש לא שני קמאין ואי אפשר לומר כן דלעיל

משמע דבהפריש לה שני לוגין יש לי להכשיר יותר הואיל והאי חזי ליה והאי חזי ליה והי"ה הכא שיש להכשיר יותר בהפריש לה שני קמא"ס מצקומץ

ות"י ועוד דקאמר בסמוך הפריש שני קמא"ס ואצד אחד מהן קודם קמיה לא הוקצבו פירוש וכשרה אצד לאחר קמיה הוקצבו והויא

כל המנחות פרק ראשון מנחות

והסניא ח' הקומץ אם הלבונה כו'. כמדומה לי דליירי צה ר' שמעון כו' קפרין מינה לרבי שמעון: **לבונה הצאה עם המנחה.** אם חסרה צשעת הקטרה כשרה לר"ש כדיליף לקמיה (פסוקה צבוג' וז) מכל הלבונה אשר על המנחה והאי דקמיי חסר כל שהו פסול ללבונה הצאה צפני עגמה

כגון האומר הרי עלי לבונה יציא מלא קומץ לבונה על המוצה צפ' האומר הרי עלי עשרון א] (לקמן קו:) דהסמ ודאי חסר א] פסול דלא כתיב ציה ואת כל הלבונה דילפינן מינה לקמן כל אפילו כל שהוא: **רבי מאיר.** סמס מתניתינן דקמיי חסר לבונתה פסולה: **קומץ צתפלה.** צשעת קמיה צעינן שיהיה צכלי מלא קומץ לבונה ובכא כולשו מודו דמתפלה צעי קומץ וכדילפינן מג"ש צפ' האומר הרי עלי עשרון א] (לקמן קו:) **וקומץ צבסוף.** צשעת הקטרת לבונה שלא תחסר: **רבי יהודה סבר.** ז"אי הוה כתב כל משמע דאפי' קורט אחד דכל משמע כל שהוא כמו אין לשפתתך א] כל (מלכים ד ז:) **אם לרבות קורט אחר.** סמרי א] הוה טעיס: **אם לא דריש.** וכל משמע ליה כל דהו כר' יהודה: **צווינן.** מפרש צפרק האומר הרי עלי עשרון (לקמן קו:) דצעי מד קומץ צכל צון וצון א]: **פשיטא.** דהא לא כתיב צה כל דלשחטעם כל שהוא: **כאשר על המנחה דמיא.** ולימא נמי דהאי כל הלבונה אשר על המנחה קאי נמי אלבונה צצויצין ולררש צה כל דהו קמ"ל: **ששפריס לה שני קמא"ס.** פסולה דיומר מלאי ריבה: **קודם קמילה.** י"א נאצד לא הוקצבו עם המנחה וכשרה: **סוקצטו.** והוי כימר ופסולה: **היינו כף.** דהא פשיטא לן דסילוק צוויצין קומץ דמנחה א]: **שהניט ומנה.** דקרבנן א] מוספין: **כמאן דפריקה דמיא.** ואס אצד לאחר המוספין אימא הוקצבו כצב ד] ופסלה קמ"ל א] כ"ש. ל"א א] ולא שמעתי כגון שהפריס לה שני קמאין כשרה דלמרינן זיל לגביה דהאי חזי ליה זיל לגביה דהאי חזי ליה לא א] הוקצבו וכשרה דלא קרינא ציה פרט לשחטרה אפי' לר"מ דפסיל צחיסור לבונה הוקצבו והוי חיסור לבונתה צשעת הקטרה ופסול לר' מאיר: **בתנאי' לאכול שיריה צחון.** חוץ לעורה: **או להקטיר קומלה צחון.** דמחשבה פוסלת צין שחיטב א] לאכילת אדס צין שחיטב על אכילת מוצח כגון הקטרה דכתיב א] ציה גבי מחשבה (ויקרא ו) ואס האכל יאכל מצשר צחא אכל ממנו ציום השלישי כו' ואמר צתורת כהניס א] יכול כמחשבה שאס אכל ממנו ציום שלישי יתא נפגל ת"ל המקריב אותו צשעת

הקטרה נפגל ואינו נפגל צשלישי אלמא צמחשבה מיירי שחיטב לאכול ממנו צשלישי וכתיב אס האכל יאכל צשמי אכילות הכחוב מדצר צאכילת אדס ואכילת מוצח: **פסול.** דמחשבת חוץ למקומו פוסלת דלמר צת"כ א] יכול לא א] תפסל מחשבת חוץ למקומו כשהוא אומר צפרשת קדושים תהיו [שס יט] אס האכל יאכל ציום השלישי אס אינו ענין לחוץ לזמנו דהא א] כתציה צזא את אהרן [סס י] האוכלת ממנו עונה תשא תנהו ענין לחוץ למקומו א]. חוץ לזמנו צצכרת ואין חוץ למקומו א] כרת. ואי קשיא הא כתב גבי חוץ למקומו צקדושים תהיו [שס יט] ואוכליו עונו יא"ש ונכרתה וגו' ההוא מוקמינן לה כצכריות צפ"ק (דף ה.) לכרת דשותר צגזירה שוה דקודש קודש כא]. ואי קשיא אמאי לא תנא נמי כיית מלבונתה תריך הך סתמא א] כרצנן דלמרי לעיל דלבונה כשרה בקורט אחד הלכך לא תנא כיית: **למחר.** דהיינו חוץ לזמנו דמנחה אינה נאכלת אלא ליום וילניה א] ב]א ויתתקנן לחטאת ואשם וצנחטאת ואשם אמר צת"כ א] גבי תודה מנין לרבות לחטאת ואשם דיאכל ציום קרבנו תלמוד לומר צחא וצחא וצחא תודה שלמי וגו' (ויקרא ו): פ"גול

הקטרה כשרה לר"ש כדיליף לקמיה (פסוקה צבוג' וז) מכל הלבונה אשר על המנחה והאי דקמיי חסר כל שהו פסול ללבונה הצאה צפני עגמה

מסורת הש"ס

א] ור"ה מ"ה מ"הסלס
פסוק׳׳ס הלסג א׳:
עב ג מ״י שג הלסג ע׳:
עדר ד ה מיי שג הלסג יח׳:
עדר דומי״פּ״נמל״ פסוק׳׳מ׳
הלסג א ופּ״מ״ הלסג א׳:

תורה אור השלם

1. ור"ה מ"ה מ"הסלס
פסוק׳׳ס הלסג א׳:
עב ג מ״י שג הלסג ע׳:
עדר ד ה מיי שג הלסג יח׳:
עדר דומי״פּ״נמל״ פסוק׳׳מ׳
הלסג א ופּ״מ״ הלסג א׳:

הגהות הב"ח

א] ור"ה מ"ה מ"הסלס
פסוק׳׳ס הלסג א׳:
עב ג מ״י שג הלסג ע׳:
עדר ד ה מיי שג הלסג יח׳:
עדר דומי״פּ״נמל״ פסוק׳׳מ׳
הלסג א ופּ״מ״ הלסג א׳:

מסורת הש"ס

ב' י"א ה'ת"ת למד לי אי ללכול וללכול דבר שאין דרכו ללכול מרישא שמעת מינה. דלג מטטרפין דקתי ישרא דבר שדרכו ללכול חין שאין דרכו ללכול לא: אי ללכול ולהקטיר. כלומר דהוא גופיה אתא ללשמועינן דאין אכילה והקטרה מטטרפין: הא מדוקיא דרישא שמעת מינה. ח' מדדייקינן מרישא דבר שאין דרכו ללכול אס חישב ללכול חני זית שירים וחני זית קומץ למחר לא הוּא מחשבה כל שכן ו' דללכול חני זית שירים ולהקטיר חני זית קומץ דאין מטטרפין: דהשפא ומס. אכילות לא מטטרפות הוּאיל וחדא חני אכילה הוּא בקומץ אכילה והקטרה מיעיאל דאין מטטרפין: אינטריך. ללשמועינן דאין אכילה והקטרה מטטרפין: דסד"א הסס. היכא דחישב ללכול חני זית שירים וחני זית קומץ לא מטטרפין משום דללו כזי אורחיה חישב בקומץ אבל ללכול ולהקטיר דבשירייסו כי אורחיה חישב ו' אימא לנטרף קא משמע לן:

הדרן עלך כל המנחות

דקדוק שפירשו ה"ר מאיר וה"ר שמואל בנו זלה"ה:

ח' וקיימא לן דלזמן שירים אסורין בלילה. ואי הוו מותרים היו קומץ מפגל ואי הוו פסולים לגמרי כגון דנטמאו או חישב עליהם ללכלן חוץ למקומן מו לא מצי א' ח'למידק צעיא צפיגול דהא לא קרב הממיר כמלזותו אבל היכא דחסרי מי אמרינן הוּאיל ואיתנהו קלמ לא חשיב פסול וכמו שקרב ו' ממיר כמלזותו דמי ויכול לקוצעו צפיגול בהקטרת קומץ שאס חישב בשעת הקטרה ללכול שירייס למחר אית כזה פיגול בשירייס או

ללמא הוּאיל יא' ואזדוקיט) בלכילה היו כמחשב ללכול דבר שאין דרכו ללכול: ולאפסוקיניהו' מידי מעילה. דלזיו קדשי קדשים מועלין בכל הזבח קודם זריקה אבל משמורק הדס יב' אימוריס לגזוה והבשר להניסם ואין מעילה אלל בלזימורין שהן חלק המזבח והבשר אין זו מעילה וגבי מנחה גמי קודם הקטרה יש ג' מעילה אפי' בשירים ולאחר הקטרה אין מעילה בשירים כדתנן בפרק חטאת העוף (מעילה דף ט). המנחות מועלין כזן משדוקדשו קרב הקומץ חייבין עליהם משום פיגול ונותר וטמא ואין מועלים בשירים וקא מיעיאל לכו מהו דמיהי כן הקטרה יד' דוזה לשארי) הקטרות למפקע שירים מידי מעילה: אפי' לר' עקיבא דאמר זריקה מועלת. דתנן (סס דף ג:) בשר קדשי קדשים וכו' ר"ע אומר אין מועלין זו וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא דזריקת דם מועלת ליה לקצוע צפיגול ולהזילתו מידי מעילה אע"פ שאינה שקרב ו' ממיר כמלזותו דמי ויכול לה דסגן הקומץ כו' זה הכלל כו' עד פיגול וחיבים עליו כרת. דאס חישב בלחת מן העבדות להקטיר קומלמ למחר או כית מקומלמ למחר או ללכול שרייה למחר או כית משיריה למחר פיגול וחייבין עליו כרת ומני ר' חייא כמתניתייה הקומץ את המנחה ללכול שרייה למחר פיגול אבל ללכול) כית משיריה למחר למחר פיגול לא קתני מ"ט לא תני כית משיריה דהא אכתי לא חסרו שירים עד ללחר קמילמ דזי חסרו קודם קמילמ הוּא לה מנחה פסולה ואינה נקמלמ כלל ומאי טעמא לא תני או כית משיריה למחר: לאו כגון דאיסרמי מילמל דחסרו שירייס אחר קמילמ וקמו להו אכזיב וכיון דבמתן כלי ובהילוך והקטרה לא מיתני א' טא כזיב. משיריה למחר דהא כבר חסרו להו ולא הוי מצי למיתני הריני מולין או מקטיר ללכול שרייה למחר או כית משיריה למחר דהא שירים וכזית משירים חדא מילמל הוּא ולא איתרמי ליה כזית) דהא חסרו להו אחר קמילמ וקמו להו אכזיב הלכך בקמילמ גמי לא תני או כזיב. הכי גרסינן בקמילמ גמי לא תני או כית ולי"ג בשיריה: הא מני ר' אליעזר הוּא וכו'. ה"ג וכיון דבקומץ לא מסני ליה או כזיב בשירים גמי לא תני או כזיב. כלומר כיון דלא מצי למיתני להקטיר קומלמ למחר או כית מקומלמ למחר דמחשבה דכזית קומץ לאו כלום הוּא ולא מפגלין יא' הלכך בשירים גמי לא תני או כית בלחת מכל ד' העבדות ולא משום יז' דאיסורס) שירים דהא לא מיירי רבי חייא בלזיסורש) שירים והוה ליה למיתנל בקמילמ ובמתן כלי ובהילוך ובהקטרה על מנת ללכול שרייה למחר או כית משיריה למחר אלל משום דלא מיתני ליה גבי קומץ או כית מקומלמ למחר הלכך בשירים גמי לא תני או כית: אמר ליה אביי. הא דלא תני רבי חייא או כית לאו כדאמרת כגון דחסרו שירים אלל שירים איתנהו צענייהו והאי דלא קתני כית רבי חייא בשירים משום דסבר כר"א דלמר עד שיקריב את כולו הכא גמי כשחישב אכזיב לא הוי פיגול עד שיהא מחשב אכזיב קומץ וכיון דבקומץ לא מיתני ליה או כית בשירים גמי לא תני ויעולם לא חסרו השירים ומשום הכי תנא סיפא פיגול וחייבין עליו כרת הוּאיל ולא חסרו השירים אבל היכא דחסרו אימא לך דלא מהניל להו הקטרה למיקצעיניהו צפיגול: ור' אליעזר אומר עד שיקריב אס כולו. דהוּאיל וכולו כליל צעינן שיהא הכל קרב הכא גמי סבר לא הוי פיגול עד שיהא מחשב להקטיר כל הקומץ דאי אמר הריני קומץ ע"מ להקטיר כית מן הקומץ או ע"מ ללכול כית משיריה למחר לא הוי פיגול: אי ר' אליעזר הוּא. הך ברייתא דר' חייא אמאי קתני צה להקטיר קומלמ למחר פיגול: ו' הוּא. דכתיב במילואיס א'ששה הוּא דמשמע שלם: הך דאיכא גוואי. דלא ילאו והכי גמי הני דלא נטמאו כשירות דמהניל להו זריקה שבדס הזבח (דמילואיס): מאן שמעת ליה דאמר זריקה מועלת ליולא. דהוי כזבח מעליל לכל עניינים דמה שנשתייר לפנים כשר ללכול וניהב זו גמי פיגול דקתי הכא הך דאיכא גוואי כשרות זריקה מהייל ליולא ח': וקאמר נפרסא לא. דהיינו חסרו שירים יא' אלמא כרב הונא דלמר [גי.] כי חסרו שירים אפילו ר"ע מודה דלא מהניל הקטרה לא להמיר ולא למיקצע צפיגול וכ"ש רבי אליעזר: ע"א הוּא. בלחם הפנים כתיב. אצל ב' ח' לרבנן לא אחיא הכי משום דקאמר מאן שמעת ליה דלמר זריקה מועלת ליולא וכו' ובלחם הפנים ליכא זריקת דס: מי קסני. בדהיא הא ילאת הך דאיכא גוואי כשרות למידק דר"ע הוּא בא: אבל ילאס לא. אמרינן הך דאיכא גוואי כשרות אלל כולן פסולות ור' אליעזר הוּא וצדין הוּא דליצעי ליה למיתני ילאת ולא בב' נפרסר) והא דקתני נפרס וכו' ולעולם לאו כרב הונא אלל כדכרנא דלמר [שס] הקטרה מהניל גמי לחיסרון ואליצא דר"ע לחוד: עד כאן הדקדוק שפירש ה"ר שמואל ואזיו ה"ר מאיר:

הקובץ. רבי יוסי אומר כו'. טעמא מפרש בגמ': מה ב' שניה זה מן הזבח. ששחטו ע"מ להקטיר אימוריו למחר פיגול: אינה מן המנחה. מפרש בגמ' [ע"ג]: גב' אין מפגלין בחני ממיר. שאס חישב אַלעצוד למחר עבדות חני ממיר בד' הוּא דפליג ר' יוסי:

כל המנחות פרק ראשון מנחות יג.

למה לי אי למידק מינה הא ללכול וללכול דבר שאין דרכו ללכול כגון ללכול חני זית שירים וללכול חני זית קומץ דמטטרפין): הא מרישא שמעת מינה. דלג מטטרפין דקתי ישרא דבר שדרכו ללכול חין שאין דרכו ללכול לא: אי ללכול ולהקטיר. כלומר דהוא גופיה אתא ללשמועינן דאין אכילה והקטרה מטטרפין: הא מדוקיא דרישא שמעת מינה. ח' מדדייקינן מרישא דבר שאין דרכו ללכול אס חישב ללכול חני זית שירים וחני זית קומץ למחר לא הוּא מחשבה כל שכן ו' דללכול חני זית שירים ולהקטיר חני זית קומץ דאין מטטרפין: דהשפא ומס. אכילות לא מטטרפות הוּאיל וחדא חני אכילה הוּא בקומץ אכילה והקטרה מיעיאל דאין מטטרפין: אינטריך. ללשמועינן דאין אכילה והקטרה מטטרפין: דסד"א הסס. היכא דחישב ללכול חני זית שירים וחני זית קומץ לא מטטרפין משום דללו כזי אורחיה חישב בקומץ אבל ללכול ולהקטיר דבשירייסו כי אורחיה חישב ו' אימא לנטרף קא משמע לן:

הדרן עלך כל המנחות

דקדוק שפירשו ה"ר מאיר וה"ר שמואל בנו זלה"ה:

ח' וקיימא לן דלזמן שירים אסורין בלילה. ואי הוו מותרים היו קומץ מפגל ואי הוו פסולים לגמרי כגון דנטמאו או חישב עליהם ללכלן חוץ למקומן מו לא מצי א' ח'למידק צעיא צפיגול דהא לא קרב הממיר כמלזותו אבל היכא דחסרי מי אמרינן הוּאיל ואיתנהו קלמ לא חשיב פסול וכמו שקרב ו' ממיר כמלזותו דמי ויכול לקוצעו צפיגול בהקטרת קומץ שאס חישב בשעת הקטרה ללכול שירייס למחר אית כזה פיגול בשירייס או

ללמא הוּאיל יא' ואזדוקיט) בלכילה היו כמחשב ללכול דבר שאין דרכו ללכול: ולאפסוקיניהו' מידי מעילה. דלזיו קדשי קדשים מועלין בכל הזבח קודם זריקה אבל משמורק הדס יב' אימוריס לגזוה והבשר להניסם ואין מעילה אלל בלזימורין שהן חלק המזבח והבשר אין זו מעילה וגבי מנחה גמי קודם הקטרה יש ג' מעילה אפי' בשירים ולאחר הקטרה אין מעילה בשירים כדתנן בפרק חטאת העוף (מעילה דף ט). המנחות מועלין כזן משדוקדשו קרב הקומץ חייבין עליהם משום פיגול ונותר וטמא ואין מועלים בשירים וקא מיעיאל לכו מהו דמיהי כן הקטרה יד' דוזה לשארי) הקטרות למפקע שירים מידי מעילה: אפי' לר' עקיבא דאמר זריקה מועלת. דתנן (סס דף ג:) בשר קדשי קדשים וכו' ר"ע אומר אין מועלין זו וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא דזריקת דם מועלת ליה לקצוע צפיגול ולהזילתו מידי מעילה אע"פ שאינה שקרב ו' ממיר כמלזותו דמי ויכול לה דסגן הקומץ כו' זה הכלל כו' עד פיגול וחיבים עליו כרת. דאס חישב בלחת מן העבדות להקטיר קומלמ למחר או כית מקומלמ למחר או ללכול שרייה למחר או כית משיריה למחר פיגול וחייבין עליו כרת ומני ר' חייא כמתניתייה הקומץ את המנחה ללכול שרייה למחר פיגול אבל ללכול) כית משיריה למחר למחר פיגול לא קתני מ"ט לא תני כית משיריה דהא אכתי לא חסרו שירים עד ללחר קמילמ דזי חסרו קודם קמילמ הוּא לה מנחה פסולה ואינה נקמלמ כלל ומאי טעמא לא תני או כית משיריה למחר: לאו כגון דאיסרמי מילמל דחסרו שירייס אחר קמילמ וקמו להו אכזיב וכיון דבמתן כלי ובהילוך והקטרה לא מיתני א' טא כזיב. משיריה למחר דהא כבר חסרו להו ולא הוי מצי למיתני הריני מולין או מקטיר ללכול שרייה למחר או כית משיריה למחר דהא שירים וכזית משירים חדא מילמל הוּא ולא איתרמי ליה כזית) דהא חסרו להו אחר קמילמ וקמו להו אכזיב הלכך בקמילמ גמי לא תני או כזיב. הכי גרסינן בקמילמ גמי לא תני או כית ולי"ג בשיריה: הא מני ר' אליעזר הוּא וכו'. ה"ג וכיון דבקומץ לא מסני ליה או כזיב בשירים גמי לא תני או כזיב. כלומר כיון דלא מצי למיתני להקטיר קומלמ למחר או כית מקומלמ למחר דמחשבה דכזית קומץ לאו כלום הוּא ולא מפגלין יא' הלכך בשירים גמי לא תני או כית בלחת מכל ד' העבדות ולא משום יז' דאיסורס) שירים דהא לא מיירי רבי חייא בלזיסורש) שירים והוה ליה למיתנל בקמילמ ובמתן כלי ובהילוך ובהקטרה על מנת ללכול שרייה למחר או כית משיריה למחר אלל משום דלא מיתני ליה גבי קומץ או כית מקומלמ למחר הלכך בשירים גמי לא תני או כית: אמר ליה אביי. הא דלא תני רבי חייא או כית לאו כדאמרת כגון דחסרו שירים אלל שירים איתנהו צענייהו והאי דלא קתני כית רבי חייא בשירים משום דסבר כר"א דלמר עד שיקריב את כולו הכא גמי כשחישב אכזיב לא הוי פיגול עד שיהא מחשב אכזיב קומץ וכיון דבקומץ לא מיתני ליה או כית בשירים גמי לא תני ויעולם לא חסרו השירים ומשום הכי תנא סיפא פיגול וחייבין עליו כרת הוּאיל ולא חסרו השירים אבל היכא דחסרו אימא לך דלא מהניל להו הקטרה למיקצעיניהו צפיגול: ור' אליעזר אומר עד שיקריב אס כולו. דהוּאיל וכולו כליל צעינן שיהא הכל קרב הכא גמי סבר לא הוי פיגול עד שיהא מחשב להקטיר כל הקומץ דאי אמר הריני קומץ ע"מ להקטיר כית מן הקומץ או ע"מ ללכול כית משיריה למחר לא הוי פיגול: אי ר' אליעזר הוּא. הך ברייתא דר' חייא אמאי קתני צה להקטיר קומלמ למחר פיגול: ו' הוּא. דכתיב במילואיס א'ששה הוּא דמשמע שלם: הך דאיכא גוואי. דלא ילאו והכי גמי הני דלא נטמאו כשירות דמהניל להו זריקה שבדס הזבח (דמילואיס): מאן שמעת ליה דאמר זריקה מועלת ליולא. דהוי כזבח מעליל לכל עניינים דמה שנשתייר לפנים כשר ללכול וניהב זו גמי פיגול דקתי הכא הך דאיכא גוואי כשרות זריקה מהייל ליולא ח': וקאמר נפרסא לא. דהיינו חסרו שירים יא' אלמא כרב הונא דלמר [גי.] כי חסרו שירים אפילו ר"ע מודה דלא מהניל הקטרה לא להמיר ולא למיקצע צפיגול וכ"ש רבי אליעזר: ע"א הוּא. בלחם הפנים כתיב. אצל ב' ח' לרבנן לא אחיא הכי משום דקאמר מאן שמעת ליה דלמר זריקה מועלת ליולא וכו' ובלחם הפנים ליכא זריקת דס: מי קסני. בדהיא הא ילאת הך דאיכא גוואי כשרות למידק דר"ע הוּא בא: אבל ילאס לא. אמרינן הך דאיכא גוואי כשרות אלל כולן פסולות ור' אליעזר הוּא וצדין הוּא דליצעי ליה למיתני ילאת ולא בב' נפרסר) והא דקתני נפרס וכו' ולעולם לאו כרב הונא אלל כדכרנא דלמר [שס] הקטרה מהניל גמי לחיסרון ואליצא דר"ע לחוד: עד כאן הדקדוק שפירש ה"ר שמואל ואזיו ה"ר מאיר:

הקובץ. רבי יוסי אומר כו'. טעמא מפרש בגמ': מה ב' שניה זה מן הזבח. ששחטו ע"מ להקטיר אימוריו למחר פיגול: אינה מן המנחה. מפרש בגמ' [ע"ג]: גב' אין מפגלין בחני ממיר. שאס חישב אַלעצוד למחר עבדות חני ממיר בד' הוּא דפליג ר' יוסי:

קמ"ל

יג.

<div></div>	<div>עין משפט ונר מצוה</div>
<p>א א מיי פ"ג מלכות פסוקים הלכה א:</p>	<p>ב ב מיי ש פס"ו הלכה ב:</p>
<p>ש</p>	

<div></div>	<div>ה"ג בעטריפ (ליפגול) אם תוריהיו חרוץ לזמנו אלא שלא תקפיד להאריך כל כך כי ההם אלא מ"מ מוכח שפיר דבעטריפ וגרסא דהבא גמי ודאות: ב' דבעטריך מרישא שמעת מינה אי לאכול ולהקטיר מדוקיא דרישא שמעת מינה השתא מה כי והשאר נמחק: ג' מודה ר"י כלומר אף ח"י: דפליג בסטא בהא מודה ובגרמא פפרש טעמא: ג' ר"י אומר פסול ואין בו כרת מפורש בגמרא טעמא דר"י משום שאין חומר מפגל את הממיר קומץ ולבונה שיהן ממירין השירים לאכול לכונתם אחרי שיקטרו שיהן אבל בהקטרת זה בלא זה לא תואמל"ה השירים: וחסכנים אומרים בו. א' דסבירא להו דמפגל ממיר מפגל וממירין דפרק קמא דקתי הקובץ את המנחה כי או להקטיר לבונה סתמא כרבנן: ו' מאי שגא זו מן הזבח שאם ודק את הדם על בני ממיר להקטיר איתורין למחר הוי פיגול אפי"ג דשעינא ממירין בבשר דכל כמה דלא מקטיר איתורין לא תואמל"ה הבשר: שהזבח כי שיה אנך בהו דכל כמה דלא מדוריק הדם לא הוי מקטירין האיתורין ומעכב זה את זה: ולבונה אינה מן המנחה כלומר אין אנך זה בהו שאין זה מעכב את זה דאי בני מקטיר קומץ ברישא ואי בני מקטיר לבונה ברישא והכי מפרש לה בגמרא: ג' שמעת מינה גמי ורדייקינן: ו' כי"ש לאכול: א' ישב ובקומץ כי אורחיה חישב אימא: ח' שייך לוף שלימי זה: ט' לא מצי למיקבצי בפגול ותיבות למידק צעיא נמחק: י' שיקרב הממיר: יא' הוואיל ואסורין באכילה: יב' הדם יד' שיקרב הממיר: יג' שיה בה מעילה: יד' הקטרה כשאר הקטרות לאקפוטניהו שירים מידי: טו' מפגלין ביה: טז' משום דחיסור שירים כי ר' חייא בחיסור שירים: יז' הווא דכתיב במילואיס: יח' ממוציא ליצא רב עקיבא: יט' שירים ש"מ כרב הונא דאמר: כ' אבל הלשון לא משמע הכי ותיבות לרבנן לא אחיא נמחק: ב' דר"ע הוּא לעולם אבל יצאת הדר"א: ג' לא ולתני נפרס ודא דקתני נפרס וכו' ולעולם דלא כרב הונא כי ב"ל להניח זה הדקדוק כי אינו כריש"י כח"י: ג' מה שגא זו מן הזבח שהשחטן למחר פיגול: דין חצי ממיר לא פיגול ודן לבונה חצי ממיר הוא דבין הקטרת קומץ ואפי' רישא גמי. בחישוב בהקטרת קומץ עבדות חצי ממיר הוא ופליג ר"י:</div>
---------------------------------------	---

א' גרמא דר"ל דר"ל דתמיר מפגל את הממיר וממיר וכו'.

<div></div>	<div>עין משפט ונר מצוה</div>
<p>א א מיי פ"ג מלכות פסוקים הלכה א:</p>	<p>ב ב מיי ש פס"ו הלכה ב:</p>

<div></div>	<div>מוסף רש"י</div>
---------------------------------------	-----------------------------

ואי לאכול ולהקטיר. כלומר ואי הוּא גופא קא אתא ללשמועינן דאין אכילה והקטרה מטטרפין ולא

ר"ק.

סליח פירק כל המנחות איך מפגלין בחצי ממיר. והקטרת חזק מתן חצי ממיר הוא דלכא גמי הקטרת סבירי (דחזק טו).

^[א] גרמא דר"ל דר"ל דתמיר מפגל את הממיר וממיר וכו'.